

Ricart, de L'Atlàntida a París

L'escultor trasllada una peça als jardins del teatre i exposa a la Universitat de la Sorbona

Susagna Roura, Josep Costa, Josep Ricart i Miquel Descot, aquest dimarts als jardins de l'Atlàntida davant de l'escultura 'Elogi del pensament creador'

Vic
Jordi Villarrodé
 De L'Atlàntida a la Sorbona. De Vic a París. L'obra de l'escultor i pintor Josep Ricart ha pres dimensió pública aquests dies, amb la presentació de l'escultura *Elogi del pensament creador*, instal·lada fa més de quatre mesos als jardins de l'Atlàntida, que s'ha fet coincidir amb la inauguració, la propera setmana, de l'exposició *'Ebauche d'un serpent'*, a la Facultat de Lletres de la Universitat de la Sorbona.

Com tantes vegades al llarg de la seva trajectòria, Josep Ricart s'ha inspirat en la literatura per a les peces d'*'Ebauche d'un serpent'* (*Esbós d'un serpent*). En aquest cas, un text de Paul Valéry, un poema on és la mateixa serp –la serp del Paradís amb el component de temptació a què va associada des del Gènesi– la que parla. Ricart ja coneixia el text i n'havia fet, ara fa quatre

Una de les peces que s'exposen a la mostra 'Ebauche d'un serpent'

anys, una sèrie de tres escultures perquè li interessava la línia sinuosa de l'animal, i com aquesta "era capaç també de crear volum entorn d'un espai buit", explica el poeta Miquel Descot, que ha comissariat l'exposició de

París. El que no sabia encara Ricart era que el poema tenia una traducció al català, que havia fet ni més ni menys que el conegut periodista Agustí Calvet, *Gaziel*, que tenia amistat amb Paul Valéry. La traducció, que hauria

hagut de ser publicada en plena postguerra, va quedar inèdita perquè no va passar la censura. Pep Ricart va acudir a la Biblioteca de Catalunya per consultar-la, i per a la seva pròpia sorpresa en va sortir amb la còpia de tot el text. Aquest es publica en el catàleg, amb la versió original de Valéry i la catalana de Gaziel, per primera vegada. Les peces de l'exposició són totes noves, escultures en fusta i ferro, totes amb formes sinuoses metàl·liques en referència a la serp.

La mostra es podrà veure a la sala del Centre d'Estudis Catalans de la Sorbona des del proper dijous fins al dia 26 de juny, amb el suport de l'Institut Ramon Llull, i la propera tardor també es podrà visitar a Vic, al Museu de l'Art de la Pell. Ara fa dos anys, Josep Ricart també va portar la seva obra a Roma, al Museo Laboratorio di Arte Contemporaneo, en aquell cas amb l'exposició *'Carceri d'Invenzione'*.

Una tanca d'empresa convertida en escultura

Vic

J.V.

Fer la tanca exterior de l'empresa Serpelsa Furs, ja desapareguda, al polígon Mallotjes de Vic, és un dels encàrrecs més singulars que ha rebut Josep Ricart al llarg de la seva carrera com a artista. Era l'any 2001, i qui va fer-li la proposta era l'empresari adober Josep Costa. Ricart, com no podia ser d'altra manera, va crear no una simple tanca sinó una peça escultòrica, que feia també aquesta funció. Amb l'empresa ja tancada i jubilat, Josep Costa ha cedit l'escultura "perquè he volgut que fos per Vic",

i perquè li va semblar "un just col·lofó a la trajectòria dels meus avantpassats", explicava ell mateix dimarts, als jardins de l'Atlàntida, on ara hi té un lloc preferent.

La idea de la peça és també singular. Serpelsa tractava pells de conill, i Ricart va pensar que el matemàtic Leonardo Fibonacci (1170-1230) va descobrir una sèrie numèrica després de recollir dades sobre la reproducció dels conills. Leonardo da Vinci va descobrir, a més, que aquesta sèrie amagava la proporció àurea. Tot aquest històric va ser art en el bronze sustentat sobre acer *corten* en què va realitzar aquest peça, que té també un altre propòsit: homenajear la creació. "La vida és el que veus tot com, però el creador pensa el que no ha pensat ningú". D'aquí el títol que li va donar, *Elogi de la creació*.

Les obres de Marià Dinarès, en diàleg amb David MacWilliam

Vic Les obres pictòriques de l'artista vigatà Marià Dinarès i del canadenc David MacWilliam (Halifax, 1951) es posen en diàleg a l'exposició "Veïnats", que aquests dies es pot veure a la sala de l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic. El també canadenc Jeffrey Swartz, afincat a Catalunya, ha comissariat l'exposició que posa de costat dos creadors "que utilitzen la pintura com a suport d'altres recerques" i que transcendeixen la superfície de dues dimensions. "Tots dos han dirigit escoles d'art, també", Dinarès, en forma de maquetes en volum i quadres escultòrics i MacWilliam, pintant sobre teles i jugant en alguns casos amb els seus plecs. A la fotografia, Dinarès i Swartz, a l'exposició. **J.V.**

Últim 'Caminar el perímetre' a Sant Quirze, dissabte

Vic Sant Quirze és el terme que resseguiran aquest dissabte els participants en la darrera acció *Caminar el perímetre*, que proposen AGVIC i Deriva Atussel. Cada dissabte del mes d'abril han realitzat una caminada a l'entorn del perímetre d'un terme (Manlleu, Torelló i Bergonyà, fins ara), com a activitat que genera complexitat creativa entre els participants i permet "copiar la presència i intensitat" dels llocs.